

Formanden:

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af Euro-Middelhavsassocieringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Tunesien på den anden side.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen).
(Fremsat 2/10 96. Første behandling 8/10 96. Betænkning 22/11 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Keld Albrechtsen (EL):**

Så skal gummitemplet svinges endnu en gang, og endnu en politistat skal optages i rækkerne, der nyder EU's anerkendelse. Her er der så tale om Tunesien. Amnesty International har oplyst, at der er tale om en undertrykkende og paranoid politistat, hvor 2.000 politiske fanger tilbageholdes i overfyldte, fugtige fængsler, og hvor tortur tit praktiseres. Det er en sådan stat, man nu blåstempler lige om lidt, når et enigt Folketing bortset fra Enhedslisten godkender disse tilstande.

Hvad har EU konkret gjort for at få løsladt disse 2.000 politiske fanger? Eller er det sådan, at nu godkender man, at sådan er tilstandene i dette land, nu godkender man de krænkelse af menneskerettighederne, som finder sted, nu skal det fejes ind under gulvtæppet, fordi man skal have nogle økonomiske samarbejdsaftaler, som firmaerne i Den Europæiske Union så kan drage fordel af, mens fangerne sygner hen i fængslerne?

Jeg synes ikke, dette her er anstændigt, og derfor har jeg været nødsaget til at bruge Folketingets tid på det, men jeg må jo indrømme, at jeg står her og kæmper en tabende kamp, for jeg kan jo se, at problemet med menneskerettig-

hederne i disse lande aldeles ikke gør noget indtryk på det store og massive flertal her i Folketinget. Det er faktisk ikke rart at se på.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Jeg vil gerne understrege over for hr. Keld Albrechtsen, at respekt for de demokratiske principper og for menneskerettighederne er et element i den aftale, der er indgået. Det fremgår helt tydeligt af aftalens artikel 2, og det er i øvrigt et signal til både Marokko og Tunesien om den vægt, som EU tillægger demokratisering og menneskerettigheder.

EU vil kunne rejse alle spørgsmål vedrørende demokratisering og menneskerettigheder under den politiske dialog, som etableres mellem EU og de pågældende lande. Vi vil kunne rejse disse spørgsmål både på ministerniveau og i selve Associeringsrådet. I yderste konsekvens kan suspensionsklausulen, artikel 90, anvendes til at suspendere aftalen, hvis disse principper ikke overholdes.

Lad mig så til sidst føje til om Tunesien specielt, at EU gennem de seneste måneder ved adskillige lejligheder har demarcheret over for de tunesiske myndigheder i forbindelse med behandlingen af ledende oppositionspolitikere. Jeg har selv rejst dette spørgsmål over for den tunesiske udenrigsminister, da han besøgte København i juni måned i år. Tunesien er helt på det rene med den vægt, vi tillægger netop en overholdelse af demokratiske principper og menneskerettigheder.

Det er min vurdering – og det er også et svar til hr. Keld Albrechtsen – at med indgåelse af disse aftaler skaffer EU sig et bedre instrument til at påvirke menneskerettighedsudviklingen i disse lande, end hvis vi ikke indgår disse aftaler. Jeg tror, at det for den politiske opposition i disse lande er en fordel, at der indgås en aftale med EU, som bl.a. indeholder de principper, jeg henviser til.

Keld Albrechtsen (EL):

Konsekvensen af den beslutning, der træffes lige om et øjeblik af et stort flertal, er, at regeringen i Tunesien kan sige til pressen, til befolkningen, at nu har det demokratiske Danmark optaget landets regering i den kreds af demokratiske regeringer, hvis forhold er i orden i et sådant omfang, at de kan være med i det gode selskab. Det er det, det vil blive brugt til.

Så siger ministeren, at i den yderste konsekvens kunne man gribe ind og sætte støtten ud